

потребує комплексного підходу. Як показує досвід, розширення сфери реформ призводить до зниження їх результативності. Виходячи з цього, у середньостроковій перспективі доцільною є концентрація ресурсів і уваги на подоланні низки найбільш важливих проблем і досягненні обмеженого переліку цілей. На наш погляд, головними пріоритетами мають стати наступні: подальше впровадження елементів ринкової моделі управління державними видатками; перехід до середньострокового бюджетного планування; раціоналізація та упорядкування системи соціальних видатків, перехід від щорічного звітування про виконання державного бюджету до щорічного звітування про ефективність управління ресурсами системи державних видатків..

Доцільно зробити висновок, що комплексне реформування сфери видатків державного бюджету має забезпечити послідовне впровадження стратегічного планування на рівні головних розпорядників бюджетних коштів, посилення взаємозв'язку такого планування із бюджетним плануванням, розвиток середньострокового бюджетного прогнозування та програмно-цільового методу з одночасним узгодженням цих складових між собою.

Отже, удосконалення системи бюджетних видатків є об'єктивно необхідною умовою та підґрунтям реалізації комплексу економічних реформ в країні. При цьому структура видатків має віддзеркалювати стратегію трансформації економічних відносин і базуватися на оцінці впливу державних рішень на майбутній розвиток країни.

Література

1. Бюджетна система: навч. посіб. / Н. Д. Чала, Л. В. Лазоренко. – К.: Знання, 2010. – 223 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uchebnikonline.ru>
2. Федосов В. М. Бюджетна система: навч. посіб. / за ред. Федосова В. М., Юрія С.І. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 871 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pidruchniki.ws>
3. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 р. зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/page>

УДК 336.02(477)

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ: СУТНІСТЬ ТА ШЛЯХИ ЗМІЦНЕННЯ

Сегеда А.-ст. 2 курсу, гр. Фвн-21

Науковий керівник – к.е.н., доцент Погрішук Г.Б.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Нині без забезпечення фінансової безпеки держави на всіх рівнях управління неможливо вирішити економічні проблеми, що стоять перед країною, регіоном та підприємством. Це завдання набуває особливої пріоритетності в умовах нестабільності та фінансової кризи, а також складної воєнно-політичної ситуації, в якій опинилася наша держава. На даний момент фінансові можливості держави, які залежать від обсягу фінансових ресурсів, залишаються досить лімітованими. Обмеженість та недостатність фінансових ресурсів призводять до збільшення державного зовнішнього та внутрішнього боргу, зростання інфляційних процесів, розвитку тіньового сектору економіки. Отже, пошук шляхів зміцнення фінансової безпеки держави набуває особливої актуальності.

Фінансова безпека є досить широким і неоднозначним поняттям, яке викликає дещо різні підходи вчених до його трактування. Відповідно до позиції Н. Кравчук виділено три основні аспекти тлумачення поняття фінансова безпека держави, а саме [Зс. 26]: – з позицій ресурсно-функціонального підходу фінансова безпека – це захищеність фінансових інтересів суб'єктів господарювання на усіх рівнях фінансових відносин; забезпеченість домашніх господарств, підприємств, організацій і установ, регіонів, галузей, секторів економіки, держави фінансовими ресурсами, достатніми для задоволення їх потреб і виконання існуючих зобов'язань; з точки зору статистики фінансова безпека – це такий стан фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської,

бюджетної, податкової, інвестиційної, митно-тарифної і фондової систем, які характеризуються збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів, здатністю попередити зовнішню фінансову експансію, забезпечити ефективне функціонування національної економічної системи і економічне зростання; у контексті нормативно-правового регламентування фінансова безпека передбачає створення таких умов функціонування фінансової системи, при яких, по-перше, фактично виключена можливість спрямовувати фінансові потоки в незакріплені законодавчими нормативними актами сфери їх використання і, по-друге, до мінімуму знижена можливість зловживання фінансовими ресурсами.

Теоретичне обґрунтування сутності фінансової безпеки відображено у працях О. Барановського, який вважає, що фінансова безпека – це важлива складова частина економічної безпеки держави, що базується на незалежності, ефективності і конкурентоспроможності фінансово-кредитної сфери України, яка відображається через систему критеріїв і показників її стану, що характеризують збалансованість фінансів, достатню ліквідність активів і наявність необхідних грошових і золотовалютних резервів, ступінь захищеності фінансових інтересів на усіх рівнях фінансових відносин, стан фінансових потоків в економіці, що характеризується збалансованістю і наявністю апробованих механізмів регулювання і саморегулювання [1].

Основними щодо зміцнення фінансової безпеки України є: реформування бюджетної системи;

удосконалення монетарної політики; удосконалення валютної політики; регулювання фондового ринку; регулювання корпоративних відносин; регулювання страхового ринку [4].

На думку, Вашай Ю підвищення рівня фінансової безпеки є заходи можливі за рахунок поліпшення валютної та грошово-кредитної політики, зміцнення безпеки страхового та фондового ринків [2].

Найбільш пріоритетними заходами щодо зміцнення фінансової безпеки України на нашу думку мають бути:

1. комплексний підхід до реформування бюджетного процесу на державному, місцевому рівнях та рівні міжбюджетних відносин

2. розробка поетапної стратегії скорочення бюджетного дефіциту за рахунок нарощення власного доходного потенціалу

3. забезпечення потреб економічного зростання країни шляхом розробки та впровадження виваженої грошово-кредитної політики, стабілізації рівня національної грошової одиниці

4. створення сприятливих умов та правил функціонування та розвитку ринку цінних паперів

5. чітке визначення прав і обов'язків інвесторів шляхом розробки ефективної системи державного регулювання ринків капіталу, посилення контролю за дотримання вимог законодавства, запобігання шахрайства.

Літератури

1. Барановський О.І. (2004) Фінансова безпека в Україні - методологія оцінки та механізми забезпечення, НАН України/ [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.gbv.de/dms/zbw/505608650.pdf>

2. Вашай Ю.В. Шляхи підвищення рівня фінансової безпеки України на сучасному етапі / Ю.В.Вашай // Галицький економічний вісник. – 2012. – №6(39). – С.137-144.

3. Кравчук Н.Я. Фінансова безпека: Навчально-методичний посібник / Н.Я. Кравчук, О.Я. Колісник, О.Ю. Мелих – Тернопіль: Вектор, 2010. – 277 с.

4. Луцик-Дубова Т.О. Основні пріоритети зміцнення фінансової безпеки України / Т.О. Луцик-Дубова // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2012. – вип. 22, ч.ІІ – С. 1-6.

УДК 336.71.02

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Семененко М.В.- ст. 2-го курсу, гр.. Фвн-21

Науковий керівник – к.е.н., доцент Погрішук Г.Б.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Фінансова безпека, яка безумовно є важливою складовою економічної безпеки, поряд із технічною, правовою, інформаційною, соціально-психологічною, організаційною безпекою, є основним підґрунтям забезпечення економічної безпеки. Фінансова безпека полягає в забезпеченні основних функцій банку достатньої кількістю коштів для досягнення стійкого стану, а також у накопиченні достатнього потенціалу як для протидії майбутнім загрозам, так і для подальшого ефективного розвитку банку.

Розробці теоретичних і організаційно-методичних підходів до забезпечення фінансової безпеки банківських установ присвячені наукові праці таких учених: О. Барановський, М. Зубок, С. Побережний, О. Пластун, Т. Болгар, І. Белоусова, О. Кириченко, С. Мелесик, А. Іволга, В. Онищенко, С. Онищенко, В. Мирошниченко та інші. При цьому О. Барановський, М. Зубок, С. Побережний, О. Пластун та інші.

На сьогодні в банках України склалася певна система безпеки їх діяльності, яку можна розглядати як стан стійкої життєдіяльності, за якої забезпечується реалізація основних інтересів, пріоритетних цілей, захист від зовнішніх і внутрішніх негативних факторів незалежно від умов їх функціонування. Основним критерієм ефективності безпеки банківської діяльності є стабільність фінансового та економічного становища банку. Метою безпеки банківської діяльності є усунення можливостей завдання банку збитків або упущення ним вигоди,

забезпечення його ефективної діяльності та якісної реалізації операцій і угод [6].

Теоретичний аналіз поняття «фінансова безпека банку» виявив, що більшість авторів визначають його як стан банківської установи, що характеризується збалансованістю системи фінансових показників та стійкістю до впливу зовнішніх і внутрішніх загроз, здатністю досягти поставлених цілей і генерувати достатній обсяг фінансових ресурсів для забезпечення стійкого розвитку [5;7;9;10]. Деякі автори, зокрема В. Вовк [7] та С. Побережний [9], акцентують увагу на тісному взаємозв'язку фінансової безпеки та фінансової стійкості банку, що забезпечується потенціалом як кількісного, так і якісного зростання. Таким чином, фінансову безпеку пов'язують не лише із забезпеченням стійкості поточного стану банку, а й його подальшим розвитком, забезпеченням досягнення цілей, повного рівня результативності та конкурентоспроможності.

Варто зазначити, що фінансова безпека банку визначається стабільністю і стійкістю фінансового стану банку, ступенем ефективності фінансово-економічної діяльності, рівнем контролю за зовнішніми та внутрішніми ризиками, рівнем достатності капіталу та ступенем захищеності інтересів акціонерів [1;2;4; 6].

Процес забезпечення фінансової безпеки банку вимагає здійснення інформаційно-аналітичної роботи, результати якої є необхідною умовою для